

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/121/2019
Identifikačné číslo spisu:	5915203764
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2020
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:5915203764.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu C. U., trvale bytom v S., zastúpeného splnomocnenkyňou KVASŇOVSKÝ & PARTNERS ADVOKÁTI s.r.o. so sídlom v Bratislave, Dunajská 32, proti žalovanej KOOPERATIVE poisťovni, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, 816 23, zastúpenej JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom v Bratislave, Vajnorská 55, o zaplatenie 19,681.45 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 6C/58/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 28. novembra 2018 sp.zn. 6Co/179/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Ružomberok (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 17. mája 2018 č.k. 6C/58/2015-195 I. žalobu žalobcu zamietol, II. v časti o zaplatenie sumy 2,603 € konanie zastavil a III. vyslovil, že stranám sporu sa náhrada trov konania nepriznáva. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie ust. § 788 ods. 1 a 2, § 795 ods. 1, § 797 ods. 1 až 3, § 799 ods. 2 a § 806 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Žalobou podanou na súde prvej inštancie 29. júna 2015 si žalobca uplatňoval voči žalovanej právo na zaplatenie sumy 19,681.45 € titulom neuhradeného poistného plnenia a v odôvodnení svojej žaloby uviedol, že žalobca ako poistník a žalovaná ako poistiteľ uzavreli 9. júla 2009 poistnú zmluvu č. XXX XXXXXXXX o poistení rodinného domu č. 552 na D. ulici v F., pričom 1. októbra 2013 došlo k poistnej udalosti na predmetnom rodinnom dome, a to jeho poškodením v dôsledku výbuchu a požiaru zavineného doposiaľ neznámou osobou. Vznik poistnej udalosti na poistenej veci a povinnosť žalovanej poskytnúť žalobcovi poistné plnenie na základe poistnej zmluvy nebola medzi stranami sporu sporná, sporná bola výška poistného plnenia. Žalovaná z titulu poistného plnenia doposiaľ zaplatila žalobcovi sumu 60,565.86 €, ktorú však žalobca nepovažuje za primeranú a zodpovedajúcu dohodnutým poistným podmienkam, keď v zmysle článku XI. ods. 5 písm.

b) všeobecných poistných podmienok vzniká poistenému právo, aby mu KOOOPERATÍVA vyplatila sumu zodpovedajúcu primeraným nákladom v čase vzniku poistnej udalosti potrebným na opravu vecí, zníženú o cenu prípadných použiteľných zvyškov nahradzovaných v časti poškodenej veci. Okrem ustanovení Občianskeho zákonníka vychádzal súd prvej inštancie aj z dohodnutých Všeobecných poistných podmienok pre poistenie majetku občanov, z ktorých vyplýva, že ak bola poistená vec poškodená, poistený má právo, aby mu poisťovňa vyplatila sumu zodpovedajúcu primeraným nákladom v čase vzniku poistnej udalosti potrebnú na opravu vecí, zníženú o cenu prípadných použiteľných zvyškov nahradzovaných častí poškodených vecí. Pokiaľ ide o termín „primerané náklady“, týmito sa rozumejú náklady, ktoré sú obvyklé v čase vzniku poistnej udalosti na danom mieste. Pokiaľ ide o výpočet poistného plnenia prvoinštančný súd mal za to, že výpočet stanovený žalovanou na základe expertnej správy vypracovanej spoločnosťou PROLA s.r.o. v znení jej doplnku je správny. V rámci likvidácie poistnej udalosti prebehlo zisťovanie škody, ktoré vykonala spoločnosť PROLA s.r.o., pričom platí, že v procese šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti plniť poisťovateľ zisťuje rozsah poškodenia poistenej veci, výšku nákladov na opravu poškodenej veci, prípadne na znovuzriadenie veci zničenej, následne určí výšku poistného plnenia a toto poistné plnenie vyplatí poistenému. Uvedeným postupom žalovaná likvidovala poistnú udalosť, keďže na základe expertnej správy spoločnosti PROLA s.r.o. stanovila výšku škody a následne postupovala v zmysle ustanovení poistnej zmluvy a všeobecných poistných podmienok. V sporovom konaní strany sporu zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť, t.j. povinnosť predložiť dôkazy na preukázanie vlastných tvrdení. Žalobca je už v žalobe povinný tvrdiť skutočnosti preukazujúce uplatnený nárok a na podporu týchto tvrdení je povinný predložiť relevantné dôkazy. V súdnom prípade žalobca však dôkazy predložené žalovanou nespochybnil a skutočnosti uvádzané v expertnej správe spoločnosti PROLA s.r.o. relevantným spôsobom nevyvrátil. Naopak spoločnosť PROLA s.r.o. sa vo svojej expertnej správe, ako aj v doplnku k naviac prácam zaoberala aj námietkami a pripomienkami vznesenými zo strany poškodeného, pričom jej expertná správa, ako aj doplnok k nej dávajú jednoznačné odpovede na otázky, námietky a pripomienky poškodeného žalobcu, keď podrobne vysvetľuje, prečo požiadavky poškodeného neboli uznané (č.l. 157-161 spisu). Na základe toho uzavrel, že žalobca nemá nárok na zaplatenie ďalšieho poistného plnenia nad rámec toho, čo mu už zo strany žalovanej bolo vyplatené, keďže v danom prípade nebola preukázaná výška škody na poistenej nehnuteľnosti v rozsahu požadovanom žalobcom. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby a súhlas žalovanej s poukazom na ust. § 145 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení zákona č. 87/2017 Z.z. a dnes už i zákona č. 350/2018 Z.z., ďalej len „C.s.p.“) zastavil konanie o zaplatenie sumy 2,603 € a o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu proti výrokom I. a III. rozsudkom z 28. novembra 2018 sp.zn. 6Co/179/2018 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C.s.p.) a rozhodol aj o trovách odvolacieho konania tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli podstatné pre posúdenie veci a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými, ako aj právnymi závermi súdu prvej inštancie. K odvolacím námietkam žalobcu dodal, že v expertnej správe z 15. januára 2014 boli vyčíslené náklady potrebné na opravu poistenej veci vo výške 72,118.86 € s DPH. Žalovaná však od tejto sumy pri poistnom plnení v prospech žalobcu odpočítala sumu zodpovedajúcu výške dane z pridanej hodnoty, t.j. sumu 12,153 € a žalobcovi poskytla plnenie len vo výške 60,565.86 € s odôvodnením, že žalobca jej nepredložil doklady o tom, že v súvislosti s opravou predmetnej nehnuteľnosti vyplatil aj DPH. Ak teda v súvislosti s poistnou udalosťou vznikol žalobcovi ako poistenému nárok proti žalovanej poisťovni, aby mu vyplatila sumu zodpovedajúcu primeraným nákladom v čase vzniku poistnej udalosti potrebných na opravu vecí, zníženú o cenu prípadných použiteľných zvyškov nahradzovaných v časti poškodenej veci, pre poskytnutie poistného plnenia s DPH musí byť rozhodné i to, či žalobca DPH v súvislosti s opravou svojej poškodenej nehnuteľnosti i zaplatil. Pokiaľ by žalobca preukázal, že v súvislosti s vykonaním opravy zaplatil za tieto práce aj DPH, bola by táto čiastka (uplatnená žalobou) nesporne súčasťou poistného plnenia. Ak si však žalobca opravil poškodenú nehnuteľnosť svojpomocne, je zjavné, že DPH v súvislosti s opravou svojej nehnuteľnosti ani nevynaložil, a preto jeho nárok voči žalovanému z titulu zaplatenia DPH nemôže byť dôvodný. Uviedol, že žalobcu v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno na preukázanie zaplatenia DPH v

súvislosti s opravou jeho poškodenej nehnuteľnosti, avšak v konaní neprodukoval žiadne dôkazy, ktorými by preukázal, že by v súvislosti s opravou svojej nehnuteľnosti zaplatil niekomu DPH a výslovne uviedol, že takýmito dôkazmi nedisponuje. Na podporu svojej argumentácie odvolací súd poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 1Odon 16/1995 a rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp.zn. 9Cmo 84/1995. Uzavrel, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 12,153 €, o ktorú mu bolo žalovanou krátené poistné plnenie o DPH, nemôže byť dôvodná. A keďže odvolacie námietky vymedzené žalobcom, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada súd z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 C.s.p.), v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.

3. Proti takémuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 420 písm. f/ C.s.p. Dovolanie doplnil, avšak po uplynutí lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.), aj dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Prípustnosť dovolania vidí v porušení ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. v tom, že súd nedostatočne zistil skutkový stav veci. Tvrdí, že v rámci procesu dokazovania boli vykonané dôkazy a prednesené tvrdenia, s ktorými sa súd prvej inštancie a odvolací súd dostatočne nevysporiadali, prípadne bol výklad informácií zistených v rámci procesu dokazovania uskutočnený účelovo, bez rešpektovania zákonnej povinnosti vysporiadať sa s každým dôkazom jednotlivo a so všetkými v ich vzájomnej súvislosti. Jednotlivé body odôvodnenia podľa jeho názoru nereflektujú základnú trhovú logiku, ktorá vychádza z každodennej praxe a systému DPH. Taktiež namieta, že rozhodnutia považuje za nezákonné, nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zrušiť aj rozsudok súdu prvej inštancie a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

4. Žalovaná navrhla dovolanie odmietnuť, alternatívne ho zamietnuť ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 C.s.p.), na to oprávnenou osobou (§ 424 C.s.p.), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namiesto takýto postup (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) uvádza nasledovné :

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava prípustnosti dovolania. Podľa § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

7. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov a jedného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky) je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t.j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné.

8. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 C.s.p. alebo § 421 C.s.p. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) dovolanie je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 C.s.p.). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 C.s.p. je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.); v prípade dovolania, ktoré je prípustné

podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.)

9. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. V zmysle § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Dovolateľ namieta, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.).

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f/ C.s.p., sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Pod „procesným postupom“ sa v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor). Len ak je (takto interpretovaný) procesný postup nesprávny, môže byť strane sporu znemožnená realizácia jej procesných oprávnení (viď R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pojem „procesný postup“ teda nemožno rozumieť samo rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 8 Cdo 56/2017, 8 Cdo 187/017).

15. Žalobca v dovolaní nepoukázal na žiadny procesný nedostatok, ktorého by sa dopustili súdy, teda nevytkol im, že nerešpektovali nejaké procesné ustanovenie.

16. Dovolateľ uviedol, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd uvádza, že právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu; nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Vzhľadom na túto námietku dovolateľa treba uviesť, že v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu je zastávaný názor, podľa ktorého sa realizácia procesných oprávnení strany neznemožňuje nesprávnym právnym posúdením veci (R 54/2012, R 24/2017 a tiež 1 Cdo 71/2018, 2 Cdo 49/2018, 3 Cdo 37/2018,

4 Cdo 1/2018, 5 Cdo 191/2018, 7 Cdo 79/2018, 8 Cdo 76/2018) a teda nedochádza k procesnej vade konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p.

17. K námietke dovolateľa nepreskúmateľnosťou rozhodnutia dovolací súd uvádza, že pôvodne nejednotná rozhodovacia prax najvyššieho súdu, viažúca sa k dileme, či nedostatky v odôvodnení súdneho rozhodnutia považovať za tzv. zmätočnosťnú vadu v podobe odňatia účastníkovi konania postupom súdu možnosti konať pred súdom (podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), alebo „len“ za tzv. inú vadu majúcu za následok nesprávne rozhodnutie veci (v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) bola zjednotená v decembri 2015 prijatím stanoviska R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

18. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľa, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom priechiacim sa zákonu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

19. Dovolateľ uvádza, že v rámci procesu dokazovania boli vykonané dôkazy a prednesené tvrdenia, s ktorými sa súd prvej inštancie a odvolací súd dostatočne nevysporiadali. K tomuto tvrdeniu je potrebné uviesť, že najvyšší súd už podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že dôvodom znemožňujúcim realizáciu procesných oprávnení účastníka (a v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zakladajúcim prípustnosť dovolania) nebolo podľa predchádzajúcej právnej úpravy nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993 a 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012). Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani po novej právnej úprave civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu.

20. Na základe uvedeného, dovolací súd dospel k tomu, že dovolanie žalobcu podľa § 420 písm. f/ C.s.p. prípustné nie je.

21. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

22. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

23. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0, v časti trov konania pomerom 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.